

pečném stavu. Uplynuly tedy od odborného ohledání konsol až do dne úrazu dne 12. srpna 1934 plně tři roky, během nichž žalovaná stav konsol nedala přezkoumati odborníkem, který jedině mohl zjistiti, zda se snad ta neb ona konsola následkem vlivů povětrnostních neuvolnila. Uváží-li se, že šlo o dům poměrně starý, vystavěný podle vlastních údajů žalované roku 1895, a o ozdobu domu již podle své povahy nikoliv zcela bezpečnou, jejíž stav se během tří let mohl značně zhoršiti, i když roku 1931 byl bezvadný, nutno uznati, že dovolatelka neužila veškeré péče k odvrácení nebezpečnosti, když během 3 let nedala pevnost konsoly přezkoušeti odborníkem, třebaže taková zkouška není zákonem předepsána, neboť opominula vhodné opatření, jež bylo lze rozumně očekávati podle poměrů a stavu věci (srov. rozh. č. 6042 Sb. n. s.).

Čís. 16575.

Smluvní pojištění (zák. č. 145/1934 Sb. z. a n.).

Pojistná smlouva, sjednaná jen důsledkem svedení nesprávnými údaji pojišťovacího jednatele, že smluvci činí nabídku na jinou smlouvu než na pojistnou smlouvu, je neplatná.

(Rozh. ze dne 17. prosince 1937, Rv I 2506/36.)

Proti žalobě, již se žalující pojišťovna »L.« domáhá na žalovaných zaplacení první pojistné prémie 1.059 Kč 50 h s přísl., namítli žalovaní manželé Bohuslav a Antonie P-ovi, že se k nim dostavil muž, který se představil jako zástupce »L.« banky, a nabízel jim nový způsob střádání, žádaje, aby jako střádalové přistoupili za členy. Když žalovaní namítali, že mohou střádati doma, odpověděl jim onen zástupce, že ústav, který zastupuje, poskytuje zvláštní výhody střádalům, kteří uloží aspoň 1 Kč denně po dobu tří let, a to především že do uplynutí tří let mohou kdykoliv vybrati nastřádaný kapitál bez výpovědi, a že mimo to poskytuje střádalům jako prémie zdarma životní pojistku na částku 10.000 Kč, že sice za první tři léta nevyplácí ústav z nastřádaných peněz žádných úroků, ale že úroky jsou vyváženy prémie ve formě životní pojistky, takže když budou žalovaní tři léta střádati po 1 Kč denně, že obdrží celou nastřádanou částku a vydělají si za to zadarmo pojistku na 10.000 Kč, konečně že prohlásil, že formulář, který dává podpisovati a který ani nepřečetl, ani nedal jim přečísti, jest formulářem, podle něhož přistupují za členy střádalů L. banky. Soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud zamítl žalobu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nižší soudy přehlédly, že pojistný návrh pochází ze dne 27. dubna 1935, tedy z doby, kdy byl již účinný zákon o pojistné smlouvě č. 145/

1934 Sb. z. a n., an tento zákon podle § 164 nabyt účinnosti dnem 20. ledna 1935. Je proto souzený případ posuzovatí podle tohoto zákona a jest tu užítí ustanovení § 47 dotčeného zákona, jehož předpoklady jsou tu splněny. Neboť odvolací soud zjistil, že žalovaní nechtěli a také neprojevíli nijak svou vůli uzavřítí pojistnou smlouvu, že agenti nejednali s nimi o pojištění, nýbrž jen o strádání, a že jim vykládali, že musí býti uložena denně 1 Kč, že žalovaný nedostane sice z uloženého kapitálu úroky, ale že by po úmrtí žalovaného dostala spolužalovaná 10.000 Kč. Z toho vyvoděný závěr odvolacího soudu, že k podpisu pojistné přihlášky došlo jediné lstí a klamem agentů žalobkyně, jest důsledný a pokus dovolatelčin doličítí nedůslednost tohoto závěru se nezdařil, neboť skutečnosti, které agenti tvrdili žalovaným, neodpovídaly pravdě již proto, že šlo agentům ve skutečnosti o to, aby žalované pohnuli k uzavření pojistné smlouvy, a nikoliv o to, jak jim namluvili, že totiž jde jen o strádání do pokladničky. Že agenti o tom věděli, že jejich tvrzení neodpovídá pravdě, je nepochybné a pojišťovna to ani nepopírá, nýbrž snaží se jen doličítí, že prý to nebyla nepravda. Žalovaný také pojistku i zaslanou mu pokladničku vrátil a neschválil pojistnou smlouvu ani dodatečně. Z toho vyplývá, že zprostředkující agenti Antonín S. a Jaroslav V. svedli žalované nepravdivými údaji o podstatných okolnostech k uzavření pojistné smlouvy. Že šlo o podstatnou okolnost, je zřejmé z toho, že žalovaní podle toho, co jim agenti namluvili, byli přesvědčeni, že činí návrh na docela jinou smlouvu nežli na pojistnou smlouvu. Byli-li žalovaní takovým způsobem uvedeni v omyl, nevznikl jim podle § 47 zákona č. 145/1935 Sb. z. a n. závazek proti pojistiteli.

Čís. 16576.

Zavázal-li se pachtýř v pachtovní smlouvě vůči propachtovateli, že jako pachtovné bude platití knihovním věřitelům úroky z jejich pohledávek, knihovně zajištěných na propachtované nemovitosti, jde o smlouvu ve prospěch třetích osob (hypotekárních věřitelů).

V takovém případě mají hypotekární věřitelé v konkursu prohlášeném na propachtovatelovo jmění nárok na vyloučení pachtovného, a složil-li pachtýř na příkaz konkursního komisaře pachtovné u soudu pro hypotekární věřitele, nárok proti správci konkursní podstaty, aby svolil k vydání složeného pachtovného.

Oznámení o uzavření smlouvy osobě, v jejíž prospěch byla uzavřena, má pouze deklaratorní význam.

(Rozh. ze dne 17. prosince 1937, Rv I 2651/36.)

Srov. rozh. č. 12579 Sb. n. s.

Dr. Ottovi B., jenž je spoluvlastníkem velkostatku R., dala žalující banka zápujčku 1,000.000 Kč, pro niž bylo na uvedené nemovitosti vlo-